

1. Referentie

Referentie	Corijn, E. (2000). <i>Vrije tijd werkt ook: over de verhouding tussen arbeid en vrije tijd in de twintigste eeuw</i> . Brussel: Koning Boudewijnstichting
Taal	Nederlands
ISBN	90-5130-327-0
Publicatievorm	Onderzoeksrapport

2. Abstract

Dit onderzoek probeert via een historische schets weer te geven hoe de begrippen arbeid en vrije tijd elkaar voortdurend hebben beïnvloed. De schets begint aan de start van de 20ste eeuw en eindigt rond 2000. Doorheen het historisch overzicht komen verschillende invullingen van arbeid en vrije tijd en van hun al dan niet verbondenheid naar voren.

3. Trefwoorden

Thema('s)	Vrije tijd
Trefwoord(en)	Arbeid, historische schets, sport, vrije tijd

4. Onderzoeker

Opdrachtgever	Koning Boudewijn Stichting
Onderzoeker(s)	Eric Corijn Koning Boudewijnstichting Brederodestraat 21 1000 Brussel Tel: 02/ 511 18 40 Fax: 02/ 511 52 21 E-mail : info@kbs-frb.be Url : http://www.kbs-frb.be

5. Onderzoeksvraag

Onderzoeksvraag	Hoe beïnvloedt de algemene vormgeving van het arbeidsproces de contouren van het vrijetijdsgedrag? Hoe wordt bepaald vrijetijdsgedrag een voorwaarde voor een succesvolle ombouw van de arbeidssfeer?
Hypothesen	/

6. Methode

Onderzoeksmethode	Literatuurstudie
Onderzochte groep	/
Bereik	/

7. Resultaten

	We komen uit een lange golf van economische groei. Intensivering en flexibilisering van de arbeid leiden tot een veel dwingend tijdsgebruik en een grotere mobiliteit. Vrije tijd wordt nog teveel vereenzelvigd met niet-arbeidstijd. Vandaag de dag wordt vrije tijd niet langer bepaald door de arbeidsduur, maar door de gehele verzorgingspositie. Zowel arbeidstijd als de zorgtijd moeten beperkt worden gehouden om ook (echte) vrije tijd over te houden. Er bestaat een trend voor diegenen die werk hebben tot langere werktijden en groeiende tijdsdruk. Trend versterkt door dalen van personeel, door just in time productie,... Arbeid is een belangrijk integratiemechanisme. Voor zij die werk hebben stellen zich een aantal problemen. Zij met werk hunkeren soms naar het einde van de arbeid. Zij die geen werk hebben vragen in de eerste plaats een inschakeling in de arbeidswereld. De deelname aan de vrijetijdsactiviteiten kent nog een belangrijke non-participatie. Die uit zich vooral in de culturele activiteiten. Een belangrijke niet-participatie is ongewild en toe te schrijven aan externe factoren, nl. tijd en geld. Eén van de belangrijkste wijzigingen is de vermarkting van het vrijetijdsaanbod. Een sterke vermindering vast te stellen van het openbare aanbod en van het sociaal werk, sterke toename van het bedrijfsmatige aanbod. Dit heeft verschillende gevolgen: - aanbod beantwoordt uitsluitend aan koopkrachtige vraag. Niet alle behoeften en noden worden in acht genomen; - ontwikkeling wordt vooral gestuurd door wetmatigheden van markt en concurrentie. - Ontwikkeling wordt begeleid door de ontwikkeling van consumptiecultuur. Het niet commercieel vrijetijdsaanbod vanuit de overheid en het georganiseerd verenigingsleven is sterk ingekrompen. ◇ door een ombouw tot semi-commerciële voorzieningen. De vrijetijdsbesteding is vooral ingenomen door commerciële consumptieactiviteiten. De eigen tijd is dus niet toegenomen De vrijetijdssector is vandaag meer dan ooit deel van de maatschappelijke reproductie. Het gebrek aan voortgezet en integrerend onderzoek op dit gebied kan een beleid onvoldoende ondersteunen.
--	---

8. Publicaties op basis van hetzelfde onderzoek

/

9. Beleidsaanbevelingen

Ja

10. Samenvatting

Het onderzoek geeft een historische schets van de evolutie van het arbeidsbegrip, de invulling van de vrije tijd en de verbintenis van beide begrippen. De schets begint aan de start van de 20ste eeuw en eindigt met het jaar 2000. Van twee afzonderlijke bezigheden (werken en vrije tijd hebben) komt het uiteindelijk tot één levenshouding naarmate het einde van de twintigste eeuw nadert. Werk en vrije tijd worden niet langer als afzonderlijk gezien. Beide zijn realiseerbaar in het hedendaagse leven. De veranderingen van de verhouding arbeid en vrije tijd worden weergegeven. Ook de verschillende invullingen van het begrip vrije tijd worden verder uitgewerkt en toegelicht. Bovendien wordt er een onderscheid gemaakt tussen vrije tijd en eigen tijd.

Het onderzoek sluit af met enkele aanbevelingen naar het beleid toe over hoe mensen positief kunnen omgaan met zowel arbeidstijd als met vrije tijd. Het is immers niet meer zo dat je als werkmens niet over enige vrije tijd kan beschikken. Alles hangt samen met hoe het beleid en het individu zelf deze begrippen een plaats heeft in zijn dagelijks leven.

In het besluit worden nog eens kort de belangrijkste resultaten aangehaald, dit dan ook weer gesitueerd binnen het eerder gegeven historisch kader